

Sygn. akt VII U 1694/16

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25.01.2017 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SSO Joanna Sawicz

Protokolant :st. sekretarz sądowy Gabriela Zaborowska

przy udziale - - -

po rozpoznaniu w dniu 25.01.2017 r. w Świdnicy

sprawy **Z. M.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o emeryturę

na skutek odwołania **Z. M.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 10.11.2016 r. Nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 10.11.2016 r. znak: (...) w ten sposób, iż przyznaje powodowi Z. M. prawo do emerytury od dnia (...)

Sygn. akt VII U 1694/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Z. M. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 10.11.2016 r., znak: (...) odmawiającej mu prawa do wcześniejszej emerytury. W odwołaniu wniósł o uwzględnienie do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od 09.09.1975r. do 30.03.1985r. w Przedsiębiorstwie (...) w K. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony i w związku z tym przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury.

Strona pozwana - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniosła o oddalenie odwołania wskazując, że na podstawie przedłożonych dokumentów uznano, że wnioskodawca na dzień 01.01.1999r. zamiast 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach/charakterze udokumentował jedynie 6 lat, 3 miesiące i 21 dni. Do pracy w szczególnych warunkach strona pozwana nie zaliczyła wnioskodawcy okresu zatrudnienia od 09.09.1975 r. do 30.03.1985r. z uwagi na brak świadectwa pracy wykonywanej w/w warunkach, a zeznania świadków nie są środkami dowodowymi przed organem rentowym.

Nadto strona pozwana przyznała , że pozostałe warunki niezbędne do dochodzonego świadczenia zostały przez wnioskodawcę spełnione i nie były sporne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca Z. M. ur. (...) po ukończeniu praktycznej nauki zawodu odbytej w ramach uczęszczania do zasadniczej szkoły zawodowej , podczas której nabył uprawnienia do kierowania pojazdami ciężarowymi powyżej 3,5 tony, podjął od dnia 4.07.1974r. zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...) w K. jako mechanik samochodowy w oddziale naprawy pojazdów. Do jego obowiązków należało wykonywanie prac przy naprawie autobusów w kanałach remontowych w pełnym wymiarze czasu pracy . Wnioskodawca wymieniał olej, naprawiał podwozia, resory, itp. Z dniem 1.11.1974r. ustał w/w stosunek pracy.

Od dnia 13.11.1974r. do dnia 1.09.1975r. ubezpieczony pracował jako kierowca w (...) w K., przy czym w/w okresie nie kierował pojazdami powyżej 3,5 tony i nie pracował w warunkach szczególnych .

Z dniem 9.09.1975r. powód podjął pracę na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego w Przedsiębiorstwie (...) w K. . Początkowo powód jeździł samochodem „S. (...)”. W okresie 27.04.1976r.- 2.05.1978r. wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową. Po powrocie do pracy z dniem 4.05.1978r. Z. M. został ponownie zatrudniony jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony w pełnym wymiarze czasu pracy . Do dnia rozwiązania stosunku pracy tj. do 30.03.1985r. powód pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego marki (...) i (...) o ładowności powyżej 3,5 tony. Prace kierowcy samochodu ciężarowego wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Powód rozwoził towary do okolicznych sklepów , jeżdżąc samochodem marki "S. (...)" , a później "S. (...)" . Natomiast w przypadku wyjazdu w dalszą trasę wnioskodawca jeździł samochodem marki (...). Każdy kierowca zatrudniony w/w przedsiębiorstwie dysponował określonym samochodem, za który odpowiadał. W związku z tym wnioskodawca odpowiadał za samochód , który był mu przypisany.

Od dnia 1.04.1985r. do dnia 13.08.1990r. powód był zatrudniony jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony w Kopalni (...) w K. - Dyrekcja Dróg Miejskich , dokąd przeszedł na zasadzie porozumienia stron z Przedsiębiorstwa (...) w K., a następnie od dnia 23.04.1991r.do dnia 31.03.1992r. pracował jako piecowy pieców gazowniczych w (...) spółka z o.o. we W..

Powyższe okresy od 1.04.1985r. do 31.03.1992r. w wymiarze 6 lat, 3 miesiące i 21 dni pozostają bezsporne między stronami jako praca wykonywana w warunkach szczególnych.

(dowód: akta ZUS, akta osobowe wnioskodawcy, zeznania świadków: H. K. i E. R., zeznania powoda)

Bezsporne jest między stronami, że wnioskodawca spełnił warunki do uzyskania uprawnień emerytalnych w zakresie wymaganego wieku emerytalnego (ukończył 60 rok życia), ogólnego stażu ubezpieczeniowego (ponad 27 lat okresów składkowych, łącznie ponad 40 lat) oraz faktu nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

W dniu 17.10.2016r. wnioskodawca, złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury, do którego dołączył kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych oraz zeznania świadków E. R. i H. K..

Decyzją z dnia 10.11.2016r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury, ponieważ nie wykazał 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Takich okresów strona pozwana uznała za udokumentowane w wymiarze 6 lat, 3 miesiące i 21 dni. Natomiast nie uwzględniła okresu zatrudnienia od 9.09.1975 r. do 30.03.1985r. w Przedsiębiorstwie (...) w K. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony z powodu braku świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

(dowód: akta ZUS)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. - Dz.U. z 2016, poz. 887 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku 60 lat dla mężczyzn, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat – dla mężczyzn;
- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzn

Powyższa emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego. Za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia, oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (art. 32 ust. 2 ustawy). Natomiast wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których przysługuje prawo do emerytury ustala się na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8, poz. 43.). Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia, pracownik nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn
- ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W niniejszej sprawie spór między stronami koncentrował się na przesłance wykazania do dnia 1.01.1999r. przez wnioskodawcę 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych (spełnienie pozostałych warunków wymienionych w art. 184 w/w ustawy było bezsporne). Strona pozwana uznała wnioskodawcy jedynie 6 lat, 3 miesiące i 21 dni okresów takiego zatrudnienia, kwestionując natomiast okres zatrudnienia jako pracę w warunkach szczególnych od 09.09.1975r. do 30.03.1985r. w Przedsiębiorstwie (...) w K. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony z uwagi na brak dokumentów potwierdzających wykonywanie pracy w szczególnych warunkach.

Postępowanie sądowe w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych nie podlega ograniczeniom dowodowym, co wynika wprost z art. 437 k.p.c., zatem każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, w tym zeznaniami świadków (por. wyroki SN z dnia 4.08.2009r., I UK 77/09, Lex nr 558288, z dnia 8.04.1999r. , II UKN 69/98, OSNP 2000/11/439). Sąd dopuścił dowód z zeznań świadków: E. R. i H. K., akt ZUS oraz akt osobowych wnioskodawcy, a także zeznań samego ubezpieczonego na okoliczność ustalenia czy pracował on w warunkach szczególnych, w jakim okresie i w jakim charakterze.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, wnioskodawca w spornym okresie od 9.09.1975r. do 30.03.1985r. (z przerwą na odbycie zasadniczej służby wojskowej) był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego (...) i (...) tym samym wykonywał pracę w warunkach szczególnych, bowiem powyższe stanowisko ujęte jest wykazie A, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r., w Dziale VIII – pt. „W transporcie i łączności” punkt 2, tj. **prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, (...).**

Powyższe okoliczności wynikają z dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych wnioskodawcy (w szczególności podkreślenia wymaga, że już w 1975 roku w dokumentach dotyczących przyjęcia powoda do pracy pojawia się zapis , że będzie jeździł samochodem marki (...)) oraz z zeznań świadków i nie zostały zakwestionowane przez reprezentującego stronę pozwaną profesjonalnego pełnomocnika. Natomiast Sąd , z uwagi na logiczne i rzeczowe zeznania świadków, pokrywające się z zeznaniami wnioskodawcy i treścią jego odwołania, nadto korespondujące

z treścią dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych wnioskodawcy – nie miał podstaw, aby odmówić im wiarygodności. Dodatkowo należy podnieść, że skoro strona pozwana skutecznie nie zakwestionowała okoliczności podnoszonych przez wnioskodawcę, to w myśl art. 230 k.p.c. należy uznać je za przyznane w świetle ustaleń niniejszej sprawy.

Do spornego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych należy także zaliczyć okres służby wojskowej od 27.04.1976r. do 2.05.1978r., co wynika wprost z regulacji zawartej w przepisie art. 108 ust.1 ustawy z dnia 21.11.1967r. o powszechnym obowiązku obrony PRL (Dz.U. Nr 44, poz. 220) w brzmieniu obowiązującym od dnia 01.01.1975r. , który stanowił, że czas odbywania zasadniczej lub okresowej służby wojskowej wlicza się pracownikowi do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem, jeżeli po odbyciu tej służby podjął on zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym był zatrudniony przed powołaniem do służby.

Zatem cały powyższy okres od 9.09.1975r. do 30.03.1985r. należało wnioskodawcy zaliczyć do okresów pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, stale i w pełnym wymiarze czasu prace, od których zależą uprawnienia emerytalne.

Nadto za okres pracy w warunkach można uznać zatrudnienie powoda od dnia 4.07.1974r. do 1.11.1974r. na stanowisku mechanika pojazdów samochodowych zatrudnionego w kanałach remontowych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy - Dział XIV - Prace różne , pkt 16 wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8, poz. 43.).

Przekładając powyższe rozważania na okoliczności niniejszej sprawy stwierdzić należy, że staż pracy w szczególnych warunkach Z. M. winien być ustalony z uwzględnieniem wyżej wymienionych okresów, co oznacza , że na dzień 01.01.1999r. udowodnił ponad 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach (łącznie 16 lat, 2 miesiące i 11 dni), co oznacza, że spełnił wszystkie warunki do uzyskania świadczenia emerytalnego.

Mając powyższe na względzie Sąd na mocy art. 477¹⁴ §2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję strony pozwanej z dnia 10.11.2016 r., w ten sposób że przyznał wnioskodawcy Z. M. prawo do emerytury, poczynając od dnia (...) tj. od ukończenia 60 roku życia.